

ממלכתיות או ממשכים לכהן כמחנכי-הדור, כתבים ומטיפים מוסר בכלי-התיקשורת הדמוקרטיים?

דס ודין

רוצחי הפלאננות והראד לא קראו. מן הסתם, את עיתוני ישראל. אבל החיילים שהיו עדי-ראייה לזוועות בשאתילא ובצברה, הם קוראים, הקצינים, שלא נקפו אצבע ביום השישי הנורא, קוראים, והמנהיגים, שקיבלו את הדיווחים ולא עשו דבר, קוראים. הדפוסים הנפשיים, שאיפשרו התנגות נוראה זו מול פני הטבח, עוצבו עליידי אלפי מאמרים, ידיעות, שידורים ותוכניות בעיתונים, ברדיו ובטלוויזיה. וכל מי שהיה לו יד בכך, הוא אשם. אשם כמו אחרון הרוצחים בפלאננות.

אשמים מי שעזרו במשך שנים לשלול מן הפלסטינים את דמותם האנושית, מי שהפכום לתת-אדם, למיפלות, לפישפשים, לחיות.

אשמים מי שדיברו וכתבו במשך שנים על "מחבלים", "מנהיגי המחבלים", "מתנות המחבלים", "קניי המחבלים" — כאילו מאות המנהיגים המדיניים של העם הפלסטיני, ואלפי לוחמי הכוחות הפלסטיניים, ורבות פעילי התנועה הלאומית הפלסטינית ומוסרי דותיה, הרופאים, האחיות, המורים, הפקידים, הכלכלנים, ומאה אלף הגברים הפלסטינים בלבנון, וחצי מיליון הפלסטינים הפלסטינים באותה ארץ, זקנים וילדים, נשים וגברים — כולם אינם אלא חבורה אחת של "מחבלים", טרוריסטים, זויים, פושעים.

אשמים עורכי כל העיתונים, לא רק מעריבי וידיעות אחרונות, אלא גם ג'רוסלם 1908 והארץ, אשר במשך שנים, מדי יום, בעמוד הראשון של החדשות, דיברו על "מנהיגי המחבלים" שהופיעו "במתנות המחבלים" ושכינסו "כינוסי מחבלים" ושי-ביקרו ב"בתי-החולים של המחבלים" או ב"בתי-הספר של המחבלים", ושנתנו הוראות לנציגותיו של המחבלים" בעולם. אשמים כל מי שהשתמשו אי-פעם בי מושגיה-הסתה עונו-הרגש "מחבלים" כשהם מתכוונים לאוכלוסיה פלסטינית, למיפלות פלסטיניות ולמוסדות אורחיים פלסטיניים. כי "מחבלים" הם רוצחים, "טרוריסטים", ודינם מוות.

אשמים מי שכתבו אי-פעם על "מחנות מחבלים", כאשר כוונתם היתה למחנות פלסטיים, מגורשי ארץ-ישראל מלפני דור, כי בכך התירו את דמם של מאות אלפי נשים, ילדים וגברים.

אשמים מי שכתבו על "קניי מחבלים", כאילו היה מדובר במאורות של חיות-טרף, (ותוך מישחק במילים "קנינים" ו"כנינים"), חיילי-אוייב נלקחים בשבי. מחבלים נהרגים בו במקום.

אשמים מי שהשתמשו במילים "לטהר", כאשר הכוונה היתה להרוג. מי שדיברו על "כתישה" ועל "הידוק החגורה", כאשר הכוונה היתה להשמדה ללא-אבחנה של גברים, נשים וילדים בהפצצת עיר. מי שהשתמשו במילים כמו "לבער", "לחסל" ושאר מילות-תועבה, כדי שלא לקרוא לי-דברים בשמם המפורש והמבעית: להרוג, לרצוח, לקטל.

עמדתי לא פעם על התופעה הנוראה הזו של טיפית-מוח רצחנית, הנעשית בחדרים נוחים וממוגרי-אוויר בתלאביב ובירושלים, בידי עיתונאים טובילים, שלא יכלו להרוג זכוב, האוהבים ילדים וכלבים, והמתייכים חיובים נחמדים במסיבות-יקוקי-טייל, ידעתי שהם מכינים טבח בלתי-נמנע. וכל החיילים הקצינים שהיו ביום הי-חמישי, השישי והשבת ושעשו מה שעשו — או שלא עשו מה שלא עשו — יכולים לשלוח אצבע מאשימה, גדולה וארוכה, לעבר עיתונאים אלה ועיתונאים אלה. למילים יש הגיון פנימי. מילים יכולות להרוג, לרצוח, לגרש ולהמיט אסון על המוני-אדם. מי שכותב כיום על "היהודה ושומרון וחבל-עזה", תחת לכתוב על השטחים הכבושים של הגדה המערבית ורצועת-עזה, מוביל לסיפות שטחים אלה, שהיה מלווה בה כרה בפוגרומים ובי-גירוש המוני, ואל יבואו, כבוא היום, להת-רגש, לזעוק, להאשים אחרים.

כתבות השערים:

ההתקוממות

5 כעצרת-המחאה הגדולה ביותר שנערכה אי-פעם בישראל, שימשו הנואמים המיפלגתיים כקישוט בזבז, הגיבור היה הקהל, שהפגין תופעה ישראלית מובהקת: התקוממות עממית. אם לא ידעך הגל הציבורי, הוא יסחוף ויפיל את הממשלה המתנדנדת.

לחקור! האמיצים

8 תתיאוף עמכם מיצ' נע, מפקדו ומורהו של אלזי גבע, הלך בעיקר בות פקודו. אהדת ה- קצינים לחבריהם ה- מתפטרים דוחקת את ארזיק שרון אז קיצו הפוליטי.

אנו מונהגים על-ידי בישעים?

10 הכוזבים והסיבות לכל אחת משבע מידחמות ישראל עיזות מוצהרות, השונות מסיבוי תיחן האמיתיות. תח- קיר היסטורי-השור אתי על החללים, ה- מטרתה, התירוצים.

59 כראיון חושפני להעולם הזה מדבר המחזאי יהושע סובל על המצב המוסרי החמור בישראל, מזהיר מפני השמדת-עם ו- טוען: "אני עוסק ב- תיאטרון פוליטי!"

49 נשיא כשר הנשיא יצחק נבון ורעייתו סעדו במיסערה סינית, למ- רות שהמיסערה לא קיבלה את הכשר ה- רכנות.

56 "אני זונה!" לפני ארבע שנים היא טענה כלהט: "איני זונה!" היום היא מר- דה: "אני נהנית מזה!"

52 ערבייה או יהודייה? נערה ישראלית, שאמה היהודיה התגלתה ב-1961 בעזה השאביה הערבי בא בעיקבותי- הן והתגיי, מפיחה בחברה הישראלית: "אני סובלת מאפוייה!"

38 קולנוע תשמ"ב סרטים, בימאים, שח- קנים, הצלחות וכיש- לונות של השנה. מדווי- חיים: עדנה ודן פינדרו.

50 המרעילים פמנט חדש לי- פיתרון סיכסוכי שכנים בתל- אביב: פקחי ה- עירייה באים לי- הרעיק, על פי- הזמנה, את חיות-הבית של המתקוטטים.

43 סכין מלובנת מי גרם לכוויות בגופה של ה- צעירה? היא עצמה או מאהבה, שרצה לגנוב את תכשיטיה?

44 בת 29 וידויה של ילדת-מעברה והיפית שהפכה לאשת-עסקים, צעירה שטרם השלי- מה עם נשיותה.

מדורים קבועים:

- 4 תשקיף
5 כמדינה
14 אנשים
16 כדונים
17 עולם קמץ - בריסניה, ברית- המועצות ולבנון
21 פורץ - יעקב גוטרמן מגרש את בנין למידבר
22 מיכתבים - על הפוגרום
24 תשבץ
28 הורופקוס - מזל מאזניים
31 זה היה העולם הזה שהיה יומן אישי - על אלי גבע
33

לוי אשכול